

DOPLNĚK 1 – ZÁSADY, KTERÝMI SE ŘÍDÍ OZNAČOVÁNÍ NAVIGAČNÍCH SPECIFIKACÍ A OZNAČOVÁNÍ TRATÍ ATS JINÝCH, NEŽ STANDARDNÍCH ODLETOVÝCH A PŘÍLETOVÝCH TRATÍ*(Viz Hlava 2, článek 2.7 a 2.11)*

Poznámka: Viz Doplněk 3, týkající se označování standardních odletových a příletových tratí a postupů s nimi spojených. Pokyny týkající se zřizování těchto tratí a postupů, obsahuje Air Traffic Services Planning Manual (ICAO Doc 9426).

1. Označení tratí ATS a navigačních specifikací

1.1 Účelem systému označení tratí a navigačních specifikací použitelných na stanovených úsecích tratí ATS nebo prostoru je umožnit pilotům a ATS se zřetelem na požadavky automatizace:

- a) provést jednoznačný odkaz na kteroukoliv trať ATS, bez potřeby použít zeměpisných souřadnic nebo jiných způsobů k jejímu popisu;
- b) vztáhnout trať ATS k určitému vertikálnímu členění vzdušného prostoru, je-li použitelné;
- c) uvést určitou požadovanou přesnost navigační výkonnosti, provádí-li se lety po tratí ATS nebo ve vymezeném prostoru; a
- d) uvést, že trať se používá hlavně nebo výhradně určitými druhy letadel.

Poznámka 1: Specifikace, týkající se navigačních specifikací, obsahuje Předpis L 4, Hlava 7 a dokument PANS-AIM (ICAO Doc 10066), Appendix 2.

Poznámka 2: Ve vztahu k tomuto Doplněku a pro účely plánování letů se předepsaná navigační specifikace nepovažuje za nedílnou část označení tratě ATS.

1.2 K dosažení uvedeného účelu systém označení musí:

- a) umožnit označení jakékoliv tratě ATS jednoduchým a jednoznačným způsobem;
- b) vyloučit zbytečné informace;
- c) být použitelný jak pro pozemní, tak palubní systémy automatizace;
- d) dovolit nejvyšší možnou stručnost při provozním použití; a
- e) poskytovat dostatečnou možnost k rozšíření a pokrytí dalších budoucích požadavků bez nutnosti provádět základní změny.

1.3 Řízené, poradní a neřízené tratě ATS s výjimkou standardních příletových a odletových tratí musí být proto označeny způsobem, jak je předepsáno dále.

2. Skladba označení

2.1 Označení tratě ATS musí být složeno ze základního označení, doplněného podle potřeby:

- a) jedním písmenem před, jak předepisuje ust. 2.3; a
- b) jedním dodatečným písmenem jak předepisuje ust. 2.4.

2.1.1 Počet znaků požadovaných pro složení označení nesmí být větší než 6 znaků.

2.1.2 Počet znaků, požadovaných pro složení označení by měl být, pokud je to možné omezen nejvýše na 5.

2.2 Základní označení musí být složeno z jednoho písmene abecedy následovaného číslem od 1 do 999.

2.2.1 Výběr písmene musí být proveden podle následujícího:

- a) A, B, G, R pro tratě, které jsou součástí oblastní sítě tratí ATS a nejsou tratěmi prostorové navigace;
- b) L, M, N, P pro tratě prostorové navigace, které jsou součástí oblastní sítě tratí ATS;
- c) H, J, V, W pro tratě, které nejsou součástí oblastní sítě tratí ATS a nejsou tratěmi prostorové navigace;
- d) Q, T, Y, Z pro tratě prostorové navigace, které nejsou součástí oblastní sítě tratí ATS.

2.3 Kde je třeba, musí se přidat jedno písmeno před základní označení podle následujícího:

- a) „K“ - k označení tratě pro nízké hladiny, zřízené hlavně pro vrtulníky;
- b) „U“ - k označení, že trať nebo její část je zřízena v horním vzdušném prostoru;
- c) „S“ - k označení tratě, zřízené výhradně pro použití nadzvukovými letadly během zrychlování a zpomalování během nadzvukového letu.

2.4 Kde je tak předepsáno úřadem ATS nebo na základě oblastní navigační dohody,

může být přidáno doplňující písmeno za základní označení dané tratě ATS k označení druhu poskytované služby, v souladu s následujícím:

- a) písmeno F k označení, že na trati nebo její části se poskytuje pouze poradní služba;
- b) písmeno G k označení, že na trati nebo její části se poskytuje pouze letová informační služba.

Poznámka 1: Vzhledem k omezením zobrazovacího zařízení na palubě letadla se doplňující písmena „F” nebo „G” nemusí pilotovi zobrazovat.

Poznámka 2: Zavedení tratě nebo její části, jako tratě řízené, tratě poradní nebo tratě, kde je poskytovaná letová informační služba, se uvádí v leteckých mapách a leteckých informačních příručkách v souladu s ustanoveními Předpisů L 4 a L 15.

3. Přidělení základních označení

3.1 Základní označení tratí ATS se musí přidělovat v souladu s těmito zásadami.

3.1.1 Totéž základní označení se musí přidělovat hlavní trati po celé jejich délce bez ohledu na koncové řízené oblasti, státy nebo oblasti, jimiž trať prochází.

Poznámka: Toto je obzvláště důležité tam, kde je zavedeno automatizované zpracovávání údajů ATS a kde jsou v letadlech používána počítačová navigační zařízení.

3.1.2 Kde dvě nebo více hlavních tratí mají společný úsek, tomuto úseku se musí přidělit každé z označení dotčených tratí, vyjma, že by to činilo

obtíže při poskytování letových provozních služeb. V takovém případě se pak musí na základě společné dohody přidělit pouze jedno označení.

3.1.3 Základní označení přidělené jedné trati se nesmí přidělit žádné jiné trati.

3.1.4 Požadavky států na označení musí být pro koordinaci oznámeny oblastním kancelářím ICAO.

4. Používání označení při spojení

4.1 V tištěných zprávách se označení musí vyjádřit vždy nejméně dvěma a nejvýše šesti znaky.

4.2 Při hlasovém spojení se základní písmeno označení musí vyslovit v souladu s hláskovací abecedou ICAO.

4.3 Kde se použije na začátku K, U a S předepsaných ust. 2.3, musí se vyslovit při hlasovém spojení takto:

K - KOPTER,
U - UPPER
S - SUPERSONIC

Slovo „KOPTER” se musí vyslovit jako ve slově „helikopter” a slova „UPPER” a „SUPERSONIC” jako v angličtině.

4.4 Kde se použije písmen „F” nebo „G”, předepsaných ust. 2.4, letová posádka nesmí být požádána, aby je používala při hlasových spojeních.

ZÁMĚRNĚ NEPOUŽITO